

ISSN 2224-8609

ВІСНИК

**ВОЛИНСЬКОГО ІНСТИТУТУ
ЕКОНОМІКИ ТА МЕНЕДЖМЕНТУ**

№ 20

2018

Голова редакційної колегії:

Оксанич О.

д.е.н., професор, Волинський інститут економіки та менеджменту.

Заступник голови редакційної колегії:

Горбовий А.

д.т.н., професор, академік Академії економічних наук України та Інженерної академії України, Волинський інститут економіки та менеджменту.

Члени редакційної колегії:

Халецька А.

д.н.держ.упр., професор, академік Академії економічних наук України, Університет державної фіскальної служби України;

Реслер М.

д.е.н., професор, завідувач кафедри обліку і оподаткування Мукачівського державного університету, академік Академії економічних наук України;

Липчук В.

д.е.н., професор, академік Академії наук вищої освіти України, член-кореспондент Національної академії аграрних наук України, завідувач кафедри статистики та аналізу, директор навчально-наукового інституту економіки АПК Львівського національного аграрного університету;

Гарасим П.

д.е.н., професор, академік Академії економічних наук України, факультет управління фінансами та бізнесу, Львівський національний університет імені Івана Франка;

Ярош П.

доктор, проректор зі стратегічного розвитку, Wyższa Szkoła Społeczno-Gospodarcza w Przeworsku (м. Пшеворськ, Республіка Польща);

Цібакова В.

доктор, професор, ректор, Vysoká škola ekonómie a manažmentu verejnej správy v Bratislave (м. Братислава, Словацька Республіка);

Вічіч С.

доктор, ректор, Висока Хотелийерська школа (м. Белград, Республіка Сербія);

Штефко Р.

доктор, професор, декан факультету менеджменту, Prešovská univerzita v Prešove (м. Прешов, Словацька Республіка);

Іллієв І.

д.ю.н., професор, ректор, Частен професіонален колеж «Света София» (м. Септември, Республіка Болгарія);

Магда Р.

доктор, інститут економіки, методології та інформатики, Károly Róbert College (м. Дьєндьеш, Угорщина);

Чєнчяла Ю.

доктор, ректор, Vysoká škola podnikání (м. Острава, Чеська Республіка);

Любас Б.

доктор, професор, ректор, Nadbužañska Szkoła Wyższa im. Marka J. Karpia (м. Семятиче, Республіка Польща);

Гайда В.

доктор, професор, ректор, Warszawska Szkoła Zarządzania (м. Варшава, Республіка Польща);

Спулбер Д.

доктор, дослідник кафедри соціальних та політичних наук, Università degli Studi di Genova (м. Генуя, Італія).

Відповідальний секретар:

Степанюк О.

к.т.н., доцент кафедри менеджменту організацій та зовнішньоекономічної діяльності, академік Академії економічних наук України, перший проректор Волинського інституту економіки та менеджменту.

Комп'ютерна верстка:

Горбач В.

інспектор наукового відділу Волинського інституту економіки та менеджменту.

Збірник зареєстрований

Міністерством юстиції України 26.05.2011

Засновник збірника

Волинський інститут економіки та менеджменту

Свідоцтво про державну реєстрацію

КВ №18123-6923Р

Збірник включено до Переліку наукових фахових видань України

(економічні науки) на підставі наказу МОН України від 26.05.2014 р. № 462

Видавець:

Волинський інститут економіки та менеджменту

Адреса:

вул. Електроапаратна, 3, м. Луцьк, 43020

тел./факс.: (0332) 78-98-33

e-mail: visnyk.viem@ukr.net

Рекомендовано до друку Вченою радою Волинського інституту економіки та менеджменту

(протокол № 7 від 29 березня 2018 р.)

Опубліковані матеріали відображають точку зору авторів, яка може не збігатись з позицією редколегії збірника. Автори несуть відповідальність за порушення прав інтелектуальної власності інших осіб.

ЗМІСТ

Tatyana Busarieva KNOWLEDGE ECONOMY INDEXES.....	8
Бакало Н. В., Омеляненко М. О. УПРАВЛІННЯ РОБОЧИМ ЧАСОМ ТА ВІДПОЧИНКОМ ПЕРСОНАЛУ НА ПІДПРИЄМСТВІ	15
Баранов В. В. ВИКОРИСТАННЯ БІЗНЕС-СИМУЛЯТОРІВ: ТЕОРЕТИЧНИЙ ТА ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ	20
Богдан Н. М. ІНДИКАТОРИ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ	28
Бойко О. О., Малярчук А. К. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПЛАНУВАННЯ ТА ПРОГНОЗУВАННЯ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ	39
Буняк Н. М. РИНОК ПРАЦІ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ.....	46
Васильченко М. І., Маслак О. С. ПРОЕКТНИЙ ПІДХІД ДО УПРАВЛІННЯ ВПРОВАДЖЕННЯМ ПРОДУКТОВИХ ІННОВАЦІЙ НА ПІДПРИЄМСТВІ.....	53
Васьківська К. В., Пазак М. Р. ВНУТРІШНІЙ КОНТРОЛЬ В УПРАВЛІННІ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ: НЕОБХІДНІСТЬ, ЗНАЧЕННЯ ТА СУТНІСТЬ.....	61
Гончарук Т. В., Черешневий О. І. МОБІЛЬНІ ДОДАТКИ – МОДЕРНІЗАЦІЯ СИСТЕМИ БЮДЖЕТНОГО ОБЛІКУ	69
Горобець Л. В., Грищук О. А. ІНФОРМАЦІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ФАХІВЦІВ ЯК ЗАПОРУКА УСПІШНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ БІЗНЕСУ	76
Гусак Л. П. МЕТОДИКА ОЦІНКИ РІВНЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я.....	81
Жуковська В. М. ОЦІНКА ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ПІДПРИЄМСТВ ВНУТРІШНЬОЇ ТОРГІВЛІ.....	89
Зайцева Л. О. СВІТОВИЙ ДОСВІД В ПОДОЛАННІ КРИЗИ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ	96
Зварич І. Т., Зварич О. І. СУЧАСНІ КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ДО ЗДІЙСНЕННЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ.....	103

ПРОЕКТНИЙ ПІДХІД ДО УПРАВЛІННЯ ВПРОВАДЖЕННЯМ ПРОДУКТОВИХ ІННОВАЦІЙ НА ПІДПРИЄМСТВІ

У статті розглянуто сутність поняття «продуктові інновації». Визначено, що саме такі інновації мають бути пріоритетними для підприємств харчової промисловості, адже рівень їх конкурентоспроможності залежить від співвідношення ціни і якості продукції. Обґрунтовано необхідність використання проектного підходу до управління впровадженням продуктових інновацій. Запропоновано модель системи управління впровадженням продуктових інновацій на підприємстві.

Ключові слова: підприємство, продуктові інновації, проектний підхід до управління, система управління, харчова промисловість.

The essence of the concept “product innovations” is considered in the paper. It is determined that such innovations should be a priority for the food industry, since the level of their competitiveness depends crucially on the ratio of price and quality of products. The necessity of implementation of the project approach to managing the introduction of product innovations is substantiated by authors. A model of the management system for the introduction of product innovations in the enterprise is proposed.

Key words: enterprise, product innovations, project management approach, a management system, food industry.

В статье рассмотрена сущность понятия «продуктовые инновации». Определено, что именно такие инновации должны быть приоритетными для пищевой промышленности, поскольку уровень их конкурентоспособности решающим образом зависит от соотношения цены и качества продукции. Обосновано необходимость использования проектного подхода к управлению внедрением продуктовых инноваций. Предложено модель системы управления внедрением продуктовых инноваций на предприятии.

Ключевые слова: предприятие, продуктовые инновации, проектный подход к управлению, система управления, пищевая промышленность.

Вступ. Для сільського господарства України 2016 рік став одним із найбільш успішних років за всю історію її незалежності. Згідно офіційних даних Міністерства аграрної політики та продовольства України [1], тоді урожай зернових культур досяг рекордного показника в обсязі 66 млн. т, у тому числі пшениці – 26 млн т. (9 місце у світі [2]). Поряд із цим, наша держава стала визнаним експортером соняшникової олії (56,4 % світового ринку) і третім за величиною експортером ячменю (18,5 %). Ще за дев'ятьма іншими статтями експорту аграрної продукції Україна увійшла до десятки найбільших експортерів у світі [3]. За переконанням Паламар І. [4], яка сьогодні очолює Асоціацію тваринників України, «... у збільшенні експорту зернових немає нічого поганого, адже він сприяє розвитку вітчизняного бізнесу, приносить країні валютну

виручку... проблемою є те, що нарощування експорту відбувається за рахунок зменшення внутрішнього споживання». Відтак, це може призвести до загострення проблеми продовольчої безпеки на рівні нашої держави. Про те, що така проблема вже існує, свідчить, зокрема, той факт, що у 2017 році в Глобальному рейтингу продовольчої безпеки, який формується на основі різних параметрів (екологічних, економічних показників, критеріїв фінансової та фізичної доступності, а також якості і безпеки продовольчих товарів), наша держава посіла 63-є місце з 112 можливих [5], а протягом останніх чотирьох років її позиція взагалі погіршилася на 16 пунктів.

Сьогодні Україна покриває потреби населення в переважній більшості товарів, які входять до складу продовольчого кошика [6]. Однак враховуючи високий рівень залежності від імпорту за окремими видами продуктів харчування, вважаємо, що рівень забезпечення продовольчої безпеки нашої держави потребує зміцнення. Досить вагома роль при цьому має бути відведена інноваційному розвитку підприємств харчової промисловості.

Аналіз останніх досліджень. Якщо вивченню проблеми інноваційного розвитку на різних рівнях управління присвячено чимало наукових праць українських і зарубіжних вчених, то проблема інноваційного розвитку підприємств харчової промисловості лише починає привертати увагу наукової спільноти. Зокрема, висвітленню окремих аспектів даної проблематики присвячено наукові праці таких вчених, як Дерей Ж. і Завгородня Н. [7], Крисанов Д.П. [8], Купчак П.М. [9] та інших. Визнаючи виняткову теоретичну і практичну значимість наявних наукових досліджень, вважаємо за доцільне відзначити, що в контексті динамічних змін зовнішнього середовища подальшого вивчення потребують проблеми управління впровадженням продуктивних інновацій на підприємствах харчової промисловості України, адже з одного боку, попит на продукти харчування завжди є стабільним, що робить харчову промисловість привабливою для потенційних інвесторів, а з іншого боку, попит на окремі види продуктів харчування (делікатесні, екологічно чисті продукти) тісно пов'язаний із рівнем платоспроможності населення.

Методика досліджень. На різних етапах наукового дослідження авторами було застосовано такі основні методи, як: абстрактно-логічний (при визначенні загальної схеми побудови наукового дослідження, виявленні найважливіших понять, обґрунтуванні висновків), порівняльний аналіз (під час вивчення даних Глобального рейтингу продовольчої безпеки), системний підхід та інші.

Постановка завдання. Метою даної статті є вивчення теоретичних аспектів і формування методичного інструментарію управління впровадженням продуктивних інновацій на підприємствах харчової промисловості України із використанням проектного підходу.

Результати досліджень. Продуктові інновації являють собою не що інше, як розробку і впровадження технологічно нових і технологічно удосконалених продуктів [10]. Такі інновації є пріоритетними на ринках, що характеризуються високим рівнем конкуренції, на ринках, де вимогливі споживачі звертають увагу на співвідношення «ціна – якість», на ринках, де є чимало платоспроможних споживачів, яких цікавлять нововведення.

Продуктові інновації, зазвичай, поділяють на два типи [11]: горизонтальні – являють собою таку інноваційну активність підприємства, яка призводить до збільшення горизонтальної диференціації товарів, що виготовляються (це може бути створення нового виду товару і його упаковки); вертикальні – інновації, спрямовані на збільшення вертикальної продуктової диференціації; найчастіше вони пов'язані з істотним поліпшенням якісних характеристик товару. Однак у реальній господарській практиці обидва типи продуктових інновацій можуть бути впроваджені на будь-якому сучасному підприємстві. Тому необхідно розуміти, що на одних підприємствах оновлення «продуктового портфеля» може супроводжуватися розширенням номенклатури продукції, що виготовляється, в той час як на інших – навпаки, її звуженням.

Загалом, процес створення таких інновацій на підприємствах харчової промисловості пов'язаний із високим рівнем ризику, тому для розробки нових видів продукції, які будуть користуватися попитом на ринку, необхідно залучати фахівців із різних структурних підрозділів. Успішно поєднати зусилля кожного із них у напрямі створення продуктових інновацій можна лише за допомогою проектного підходу, методологічна сутність якого полягає в організації діяльності підприємства на основі реалізації окремих проектів, пов'язаних із досягненням певних стратегічних цілей.

На підприємствах харчової промисловості України використовуються різні системи управління створенням нових продуктів, які формуються з урахуванням специфіки господарської діяльності конкретного суб'єкта господарювання. Як правило, за реалізацію даного напрямку діяльності на середніх підприємствах відповідають головні технологи, а на великих підприємствах – фахівці, що входять до складу тимчасових комітетів зі створення і розробки нових видів продукції, або спеціальних матричних і дивізіональних структур, що функціонують на постійній основі. Однак реалії сьогодення вказують на те, що процес роботи зі створення продуктових інновацій на підприємствах харчової промисловості має бути безперервним, оскільки потреби споживачів на ринку постійно змінюються. Безумовно, розробка нового виду продукції потребує комплексного підходу – це питання не лише технічних можливостей і технології підприємства. Успішність нового продукту залежить від багатьох чинників, оцінити значимість яких може у повній мірі лише служба маркетингу. Важливо зрозуміти кон'юнктуру і тенденції ринку, потенційні потреби, оцінити можливу відпускну ціну нового товару, споживчий попит, який впливає на ціну, очікуваний вплив нового товару на попит існуючих товарів-замінників тощо. Ці чинники постійно змінюються, тому необхідно своєчасно здійснювати корегуючі заходи. Інформація, необхідна для роботи над новим продуктом, може надходити з різних джерел, тому попередній відбір та подальший розвиток ідей, які можуть бути покладені в основу створення нових продуктів харчування, має здійснювати інноваційний відділ підприємства. За допомогою матричної структури управління він має змогу координувати інноваційну діяльність, залучаючи необхідних фахівців з різних структурних підрозділів (рис. 1).

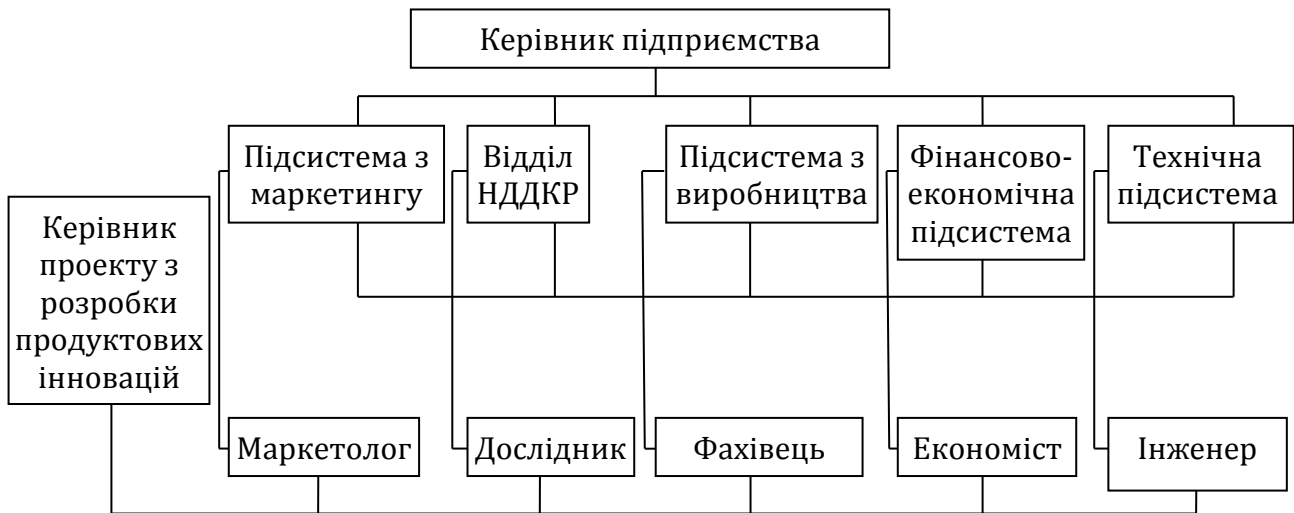

Рис. 1. Матрична структура управління впровадженням продуктивних інновацій на підприємстві [запропоновано автором].

Як бачимо з рис. 1, така система управління дозволяє інноваційному відділу підприємства не лише оперативно отримувати інформацію про необхідність внесення змін у кінцевий продукт, але й знаходити ефективні рішення в інших видах господарської діяльності. У даному контексті мова йде, насамперед, про можливість: швидкої адаптації розроблених нових продуктів до умов діючого виробництва; пошуку ефективних інженерних рішень у процесі спільної роботи над проектом; проведення сертифікації запланованої до виготовлення продукції у плановому порядку, одночасно з сертифікацією продукції, що вже досить тривалий період часу виготовляється на підприємстві.

Проектний підхід до управління впровадженням продуктивних інновацій на підприємствах харчової промисловості передбачає також необхідність поетапного структурування даного процесу і скорочення витрат часу за рахунок використання сіткових і календарних графіків робіт, які допомагають координувати діяльність зі створення продуктів харчування із залученням фахівців із відповідних служб і відділів підприємства (рис. 2).

Як видно з рис. 2, поява ідеї нового продукту – це складна і творча праця, пов'язана із об'єднанням даних, що надходять із різних відділів і служб підприємства.

Так, головне завдання інноваційного відділу підприємства полягає у тому, щоб не лише виокремити продукт, який потенційно буде прийнятий споживачами, як новий, і буде затребуваний ринком, але й оцінити можливості виготовлення продукту в рамках конкретного підприємства харчової промисловості. Інноваційний відділ складає технічне завдання, необхідне для координації діяльності різноманітних служб, які залучаються у ході процесу розробки нового продукту, наприклад, для виконання необхідних дослідно-конструкторських розробок, пошуку необхідного обладнання тощо.

На основі даних, представлених різноманітними відділами і службами підприємства, обов'язково складається календарний план реалізації проекту з контрольними точками, за якими можна оцінити відповідність проекту запланованим термінам і цілям) і призначення відповідальних осіб за кожний із

етапів реалізації даного проекту, а в кінцевому підсумку – зробити висновок про необхідні терміни створення нового продукту.

Рис. 2. Розподіл робіт зі створення продуктивних інновацій за основними структурними підрозділами підприємства [авторське бачення].

Далі необхідно не лише розробити рецептуру і визначити сировинні складові майбутнього продукту, але й деталізувати розробку рецептури, тобто визначити перелік сировинних компонентів, необхідних для закупівлі. З огляду

на те, що продукт новий, часто виникає необхідність пошуку постачальників сировинних компонентів, особливості взаємодії з якими також впливають на процес розробки і впровадження продуктових інновацій.

Важливим елементом розробки є дегустування пробної партії продукції як експертами з числа працівників підприємства, так і потенційними споживачами, на основі висловленої думки яких може корегуватися сама ідея продукту.

Незважаючи на те, що такий етап, як розробка упаковки, виділений у спеціальний розділ, досить часто кінцевому споживачеві складно розглядати окремо зміст і форму, тому вважаємо, що два різні етапи (розробка рецептури і розробка упаковки) доцільно проводити одночасно, або одночасно здійснювати тестування результатів такої діяльності. При цьому створення упаковки є специфічним і важливим елементом розробки нового продукту, тому вкрай необхідно проводити колегіальне обговорення можливого виду упаковки, розгляд різноманітних варіантів її форми, розробку певної конструкції, випробування макету. Не менш важливим завданням є також вибір назви продукту, оскільки саме словесна інформація – це основний інструмент комунікації у сучасному бізнес-середовищі.

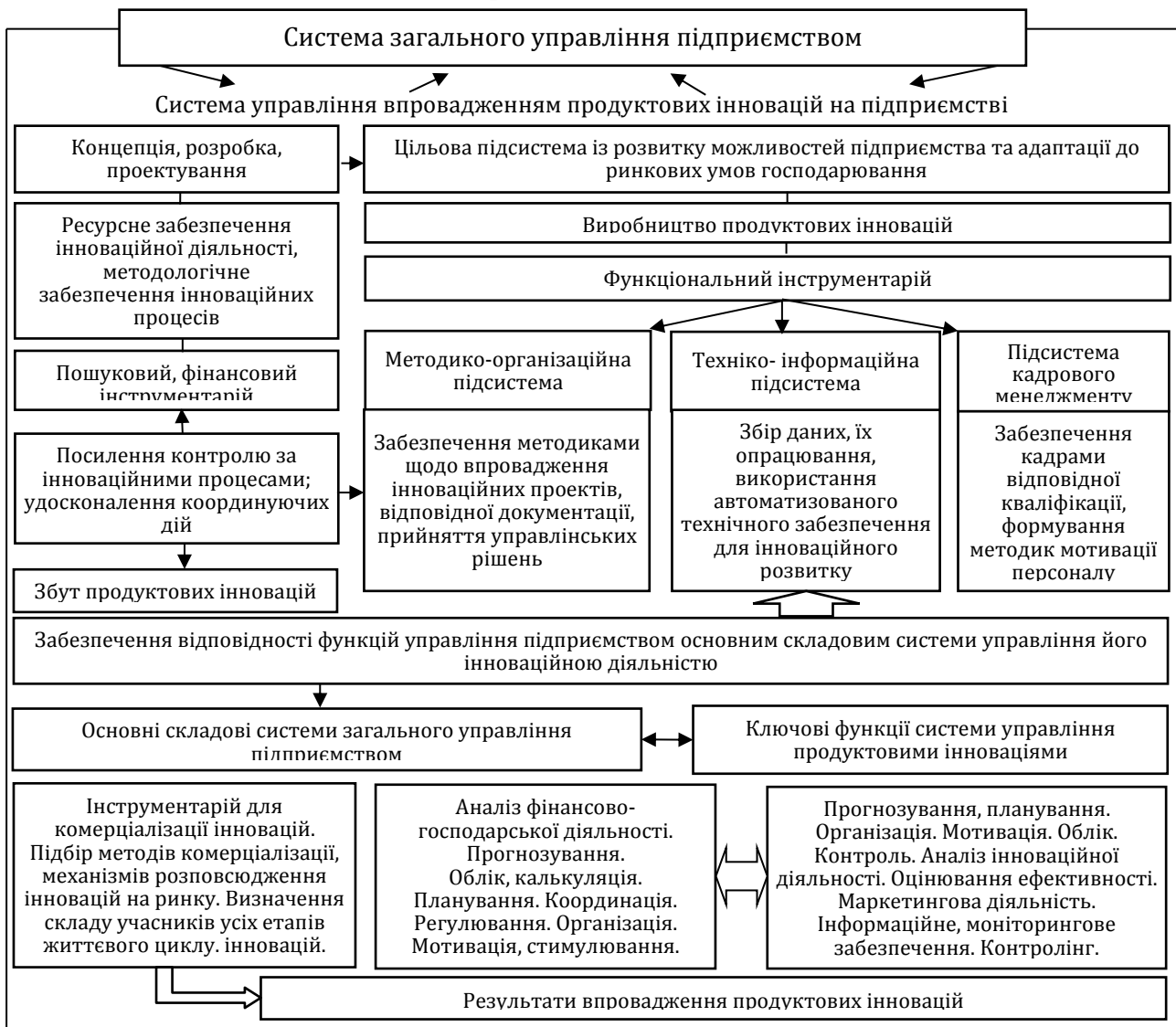

Рис. 3. Система управління впровадженням продуктових інновацій на підприємствах харчової промисловості [авторське бачення].

Все це вказує на те, що система управління впровадженням продуктових інновацій на підприємстві харчової промисловості має бути однією із основних складових системи його загального управління, яка постійно зазнає впливу з боку тих чи інших факторів зовнішнього середовища (рис. 3).

За даними рис. 3, ефективне функціонування такої системи в розрізі основних етапів життєвого циклу продуктових інновацій, забезпечується використанням обґрунтованої бази пошукового, фінансового, функціонального інструментарію та інструментарію із комерціалізації інновацій.

Складність процесу управління впровадженням продуктових інновацій на підприємствах харчової промисловості визначається наступними особливостями: процес управління здійснюється у межах складної динамічної системи; суб'єкт управління впливає на складний об'єкт, що складається з різноманітних механізмів (організаційних, економічних, фінансових тощо); процес управління впровадженням продуктових інновацій складається з численних функціональних операцій, що виконуються різними відділами і службами підприємства, які взаємодіють між собою і зовнішнім середовищем.

Висновки. Сьогодні продуктові інновації спрямовані на переорієнтацію підприємства з недостатньо ефективних на більш перспективні види бізнесу. Впровадження таких інновацій являє собою не що інше, як сукупність інформаційних, маркетингових, організаційно-технічних заходів із запуску продуктових інновацій, що здійснюється на стадіях пробного запуску інновації, впровадження її на ринок і початку зростання з метою забезпечення пізнаваності нового продукту і готовності товаровиробника представити його на ринку, а споживачів – прийняти його. Як показує сучасна практика господарювання, продуктові інновації широко використовуються для диверсифікації господарської діяльності, коли підприємство, поряд із виготовленням значних обсягів певних видів продукції поступово освоює виробництво нових її різновидів. Це дозволяє суб'єкту господарювання не лише вийти на прибутковий режим діяльності з точки зору співвідношення поточних витрат і результатів, але й підвищити фінансову привабливість для потенційних інвесторів з точки зору прогнозованого внаслідок продуктових інновацій зростання ринкової вартості підприємства.

Управління системою впровадження продуктових інновацій на основі проектного підходу має беззаперечні переваги, оскільки сам процес управління є досить складним процесом формування і реалізації управлінських рішень у рамках цілеспрямованої дії на об'єкт управління, для організації і координації його діяльності при функціонуванні підприємства. Запропонована у межах даного дослідження методика може застосовуватися на будь-яких підприємствах харчової промисловості, проте економічний ефект залежно від специфіки діяльності конкретного суб'єкта господарювання може суттєво відрізнятись, що потребує проведення подальших розвідок у даному напрямі.

Список використаних джерел

1. Врожай зернових сягнув рекордних 66 млн тонн: Прес-служба Мінагрополітики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<http://www.minagro.gov.ua/uk/node/22985>

2. Украина – 25-я в мире по урожайности пшеницы, и 6-я – по экспорту: ЛІГА Бізнес Інформ: Інформаційне агентство [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://biz.liga.net/ekonomika/prodovolstvie/novosti/3613262-ukraina-25-ya-v-mire-po-urozhaynosti-pshenitsy-i-6-ya-po-eksportu.htm>

3. Почему продовольственная безопасность Украины достигла уровня Венесуэлы и как можно ее восстановить? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://imfgroup.com.ua/ru/2017/04/06/ukrainefoodsecurity/>

4. Чому погіршилася продовольча безпека в країні, і як цьому зарадити? – голова Асоціації тваринників України Ірина Паламар [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://usba.com.ua/comu-pogirsilasa-prodovolca-bezpeka-v-kraini-i-ak-comu-zaraditi-golova-asociacii-tvarinnikiv>

5. За чотири роки Україна просіла в рейтингу продовольчої безпеки на 16 позицій: Українські національні новини: Інформаційне агентство [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.unn.com.ua/uk/news/1695746-za-chotiri-roki-ukrayina-prosila-v-reytingu-prodovolchoyi-bezpeki-na-16-pozitsiy>

6. Дрогомирецька М.І. Роль агропромислового комплексу у забезпеченні національної продовольчої безпеки / М.І. Дрогомирецька // Сучасні соціально-економічні тенденції розвитку АПК України: колективна монографія. – Умань: Видавець «Сочінський», 2015. – С. 65-71.

7. Завгородняя Н. Инновационное развитие промышленности Украины в условиях нестабильности / Н. Завгородняя, Ж. Дерей // Innovative economic and management: International scientific refereed and reviewed journal. – Batumi: National Institute of Economic Research and Batumi Navigation Teaching Institute, 2016. – P. 51-58.

8. Крисанов Д.Ф. Інноваційна діяльність переробно-харчових підприємств: проблеми, виклики та їх подолання / Д.П. Крисанов // Актуальні проблеми розвитку економіки регіону. – Івано-Франківськ: Вид-во Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 2013. – Вип. 9. – Т. 1. – С. 101-111.

9. Купчак П.М. Інноваційний розвиток харчової промисловості як чинник галузевої і національної конкурентоспроможності [Електронний ресурс] / П.М. Купчак // Економіка. Управління. Інновації. – 2009. – № 2. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/eui_2009_2_22

10. Никитин И.В. Понятие, виды продуктовых инноваций и методы оценки эффективности их внедрения предприятиями / И.В. Никитин // Социально-экономические явления и процессы. – 2011. – № 12 (034). – С. 217-221.

11. Филатова С.С. Основные факторы, определяющие состояние инновационной деятельности промышленных предприятий / С.С. Филатова // Транспортное дело России. – 2014. – № 6-2. – С. 20-21.

Підписано до друку 30.03.2018. Формат 60x84¹/₁₆. Папір офісний. Гарнітура Cambria.
Друк цифровий. Ум.друк.арк 18,83. Наклад 50 пр.

Друк та палітурні роботи:
«Центр інформаційного забезпечення та редакційно-видавничої діяльності ВІЕМ»
43020, Україна, Луцьк, вул. Електроапаратна, 3